

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Prohlubování a zvyšování úrovně odborných znalostí nelékařských zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků ve zdravotnictví se zaměřením na odborně profesní vzdělávání a na vzdělávání v manažerských dovednostech

web: www.vzdelavani-zdravotniku.cz
e-mail: info-nelekari@vzdelavani-zdravotniku.cz

SEDM KURSŮ STATEČNÝCH A ÚSPĚŠNÝCH

Rozhovor o tom, jak se ve Zlíně podařilo vybudovat nadregionální centrum pro celoživotní vzdělávání nelékařských zdravotnických pracovníků.

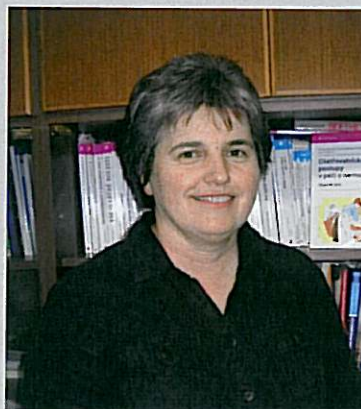
Co mi může dát certifikovaný kurs? Tak se určitě zeptá sama sebe každá sestra, když se setká s nabídkou projektu Vzdělávání zdravotníků, prohlubování a zvyšování úrovně odborných znalostí, čerpajícího z operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost. Dnes už se všeobecně ví, že jeho generálním dodavatelem je Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví (IPVZ). Jedna část projektu je určená pro lékaře, druhá pro nelékaře. Projekt jen v rámci certifikovaných kursů plánuje proškolení 9 400 nelékařů. V současné nabídce je kolem 90 certifikovaných kursů.

Má taková věc smysl, nebo je to jen jeden z řady dalších příspěvků k celoživotnímu vzdělávání nelékařů,

na jehož konci jsou kredity bez přímého vlivu na praxi sestry? Na otázku mohou nejlépe odpovědět ti, kteří s tímto unikátním projektem už mají přímé zkušenosti.

Mezi ty, kteří se mohou radovat, patří pedagogové ze Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické ve Zlíně, kterým se díky projektu podařilo v rekordním čase vybudovat na své půdě nadregionální centrum pro celoživotní vzdělávání nelékařských zdravotnických pracovníků.

Jak – o tom jsme se bavili s tehdejší ředitelkou školy **PhDr. Marií Zvoničkovou**, (nyní z Ústavu ošetrovatelství UK Praha 3. LF), která kursy na školu zavedla a společně s ostatními zrealizovala.

PhDr. Marie Zvoničková

Přiznala jste, že jste původně myslěla na učitelky. Je to tak?

Je faktem, že projekt je jedinečnou příležitostí nejen pro zdravotníky, ale také pro zdravotnické školy. Klíčový je

Účastnice kursu Ošetřování chronických ran. Foto Mgr. Kamil Šrubař

Budova školy. Foto PhDr. Marie Zvoničková

pro odborné učitelky, které jím mohou pro svou profesi získat větší důstojnost. Ony musí vymyslet vzdělávací programy certifikovaných kursů, musí je připravit k akreditaci, což je složitý byrokratický proces, a musí v nich učit. Musí zajistit spoustu dalších náročných logistických operací, a to jim dodává sebevědomí a prestiž. Učitelky nebyly zvyklé na tento typ aktivity. Díky zkušenostem, které jsem získala v oblasti celoživotního vzdělávání v Ústřední vojenské nemocnici v Praze, jsem ale byla schopná jim pomoci a metodicky je vést.

Zapojení do projektu bylo důležité i pro samotnou školu. Chtěla jsem, aby se škola stala centrem celoživotního vzdělávání, protože pro to existují výborné podmínky – škola je kousek od nemocnice, její součástí je i domov mládeže s možností ubytování i pro účastníky kursů. Mým cílem bylo také naplnit školu a ukázat, že může být místem nejen počátečního, ale i celoživotního vzdělávání. Pedagogický sbor jsem se svým záměrem seznámila při zahajovací poradě loni koncem srpna. Odborné učitelky dostaly jasné zadání: 8. září je termín pro odevzdání prvních certifikovaných kursů na Ministerstvu zdravotnictví k akreditaci, a do té doby chci pět kursů.

Jaké byly první reakce učitelek?

Obrovský odpor. Nikdy to nedělaly, neumějí to, nepůjde to. Ale my jsme to dokázali, i když to znamenalo také jednání s vedením Krajské nemocnice Tomáše Bati, a. s., jednání na krajském úřadě o tom, jestli to vlastně škola může dělat, opakované jednání s učitelkami, nekonečné ověřování vysvědčení a diplomů a spoustu dalších, teď už neviditelné práce. Nakonec jsme na náš první termín připravili ne pět, ale hned sedm kursů. A postupně jsme pro každý termín akreditační ko-

mise připravovali další kursy. Některé se nám vrátily k vypořádání připomínek, jiné prošly hladce. Akreditované kursy jsme pak hlásili do výběrového řízení k získání finanční podpory na IPVZ. V současné době má škola akreditovaných 21 certifikovaných kursů, na webových stránkách www.szsvszlin.cz se prezentují ty, na které škola získala finanční podporu od IPVZ.

Vaše kursy běží a je o ně velký zájem. Čemu to přičítáte?

V první řadě tomu, že jsou prakticky zaměřené. Některé kursy byly naplněné už v momentě jejich vyhlášení, např. Základy EKG pro všeobecné sestry se setkaly s obrovským zájmem. Sestry umějí „natočit“ EKG, ale posouzení křivky jim činí problémy, a to se právě tady naučí. Mezi další atraktivní kursy patří Péče o nemocné s cévní mozkovou příhodou, Péče o dospělého pacienta se stomií, Paliativní péče pro všeobecné sestry a porodní asistentky, Ošetřování chronických ran, Laktační poradenství. Přehled všech kursů je uveden na webových stránkách www.szsvszlin.cz Velmi důležité je finanční zajištění. Na realizaci každého kursu se podepisuje smlouva s IPVZ. Škola se zaváže proškolit určitý počet sester, resp. nelékařů, do ledna 2013. Rychlá reakce na startu projektu nám umožní některé kursy zopakovat až čtyřikrát, a tak získat samozřejmě i větší finanční částku od IPVZ.

Jak jsou učitelky za přípravu a realizaci kursů finančně odměňovány?

Učitelky věděly, že existuje riziko, že si IPVZ od nás naše kursy „nekoupí“. Naštěstí se nám podařilo získat finanční podporu dostatečně vysokou na to, aby byl každý, kdo se podílí na výuce teorie i praxe po zásluze odměněn. Peníze z projektu přicházejí vždy do dvou měsíců po ukončení kursu..

Na realizaci projektu se podílejí i jiné profese. Jak ty jsou odměňovány?

Vedle tvůrce kursu je třeba zaplatit učitele v teoretické části kursu, tzn. odborné učitelky, lékaře a sestry za výuku, přípravu studijních materiálů a zkoušení, školitele a školitelky praktické části kursu, administrativní pracovníci, která vede celou komplikovanou agendu, mzdovou účetní, finanční účetní, manažera celého projektu, zaplatit poplatky nemocnici za praxi a další výdaje spojené s propagací projektu. Peníze ale v projektu jsou a všichni budou zaplacení.

A co bude dál, když jste opustila místo ředitelky a odjela učit do Prahy?

Projekt na škole normálně běží dál. Koordinátorka celoživotního vzdělávání Světlana Jančaříková, sama sestra specialista, se v této pozici „našla“. Do příchodu nové ředitelky nebo nového ředitele je vedením školy pověřena zástupkyně ředitelky školy Mgr. Stanislava Kovářová, která je za realizaci projektu zodpovědná, protože škola je na něm vázána smlouvou s IPVZ. Nemám žádné obavy o jeho další osud – učitelky se pro věc nadchly a na projektu jim záleží, potvrdilo se, že projekt je i pro školu finančně výhodný, a to je to nejlepší doporučení.

Co byste odpověděla neinformované sestře na otázku, proč by se takového certifikovaného kursu měla účastnit?

Řekla bych jí, že absolventi certifikovaných kursů získávají nejen velké množství kreditů, ale hlavně certifikát Ministerstva zdravotnictví platný pro celou Českou republiku, a tím i zvláštní odbornou způsobilost, která je přesně definovaná. Čili získají kompetenci samostatně vykonávat výkony, které do té doby vykonávat nesměli. Sestra pracující například s pacienty s diabe-

tes mellitus získá oprávnění pro reedukaci, což je výkon, který může být sestře hrazený pojišťovnou.

Pro ty, které tvrdí, že mají už kreditů dost, bych doplnila další klíčovou informaci – certifikované kurzy mohou být započítané do specializačního vzdělávání. Teď si sestra tento kurs udělá zdarma za evropské peníze a zaměstnavatel, který ji později pošle na specializační přípravu, může zaplatit o jeden modul méně. Týká se to například certifikovaných kursů Zajištění dýchacích cest a péče o pacien-

ta s umělou plicní ventilací, Specifika ošetrovatelské péče v onkologii, Specifika práce sestry v domácí péči, Ošetrovatelská péče v geriatricii atd.

Pro nelékaře se objevila obrovská příležitost zvýšit si kompetence, příležitost, která se nebude opakovat, resp. nebude se pravděpodobně už nikdy opakovat příležitost, že by se sestry takto ve velkém mohly vzdělávat zadarmo.

Co vám nejvíc pomohlo?

Výhodou byla velká podpora ze strany MZ ČR a IPVZ. Ze zkušenosti mo-

hu říci, že není třeba obávat se zavolat na tato pracoviště, zeptat se, když si s něčím nevíme rady. Myslím, že mohu klidně a s uspokojením konstatovat, že jsme centrum pro celoživotní vzdělávání pro nelékařské zdravotnické pracovníky ve Zlíně vybudovali, i když tam zatím chybí oficiální statut. Účastníci kursů nepřijíždějí jen z našeho regionu, ale i z dalších měst, z Plzně, Trutnova, Třebíče, Ostravy. A to je radost.

Text a foto jš